

Az előfizetés ára:
 egész évre 8 frt.
 fél évre 4 frt.
 negyed évre 2 frt.
Körjegyzőknek és néptanítóknak:
 egész évre 6 frt., fél évre 3 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
 Előfizethetni és egyes lappeldá-
 nyokat venni lehet a kiadóhiva-
 talban. Traub B. és társa, Valentin
 Károly, Böhm M., Luzsövicz L.,
 Veldinger N.
 üzletében és a fűdohánytűzben.
A hirdetések ára:
 Mindenkor árjegyzék szerint.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 k.
 Nyilttérben egy sor . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu lap.

Hirdetéseket elfogad: Külföldön:
 Barek J. és Társa Erfurtban,
 Haasenstein és Vogler, Steiner A.
 Hamburgban, Daube G. L., Knoll
 Ignác Frankfurtban, Oppelik A.,
 Schalek Henrik, Mosse Rudolf,
 Bécsben. Magyarországon: Neu-
 berger és Braun, Goldberger A.
 V., Lang Lipót, Schwarz Gyula
 Somogyi E. „Első magyar nemzet-
 közeli irodá”-ja Budapesfen, kiadó-
 hivatalunk és Janovszky H. király-
 utczában levő hirdetések jelvéti
 irodája Pécssett.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok
 nem adatnak vissza.

— aug. 10. 1884.

6—. A belügyministerium szigorú
 körrendeletet bocsátott szét a kívül-
 ről fenyegetőző s már hála Istennek
 lankadásban lenni látszó kolera al-
 kalmából, hogy a vidéki hatóságok
 szigorúan örködjének az egészségügyi
 szabályzatok megtartására.

Csak sikere legyen a rendeletnek!
 Mert az tény, hogy szolgabíráink,
 mióta az adók behajtása rájuk biza-
 tott, adóexekutoroknál alig egyebek;
 s mert az adót felülről szigorúan fog-
 ják és nagy zaklatásnak, ellenőrzés-
 nek vannak alávetve, hát azt nagy
 lelkiismeretességgel csinálják, a többi
 közigazgatási ügyeket pedig, miután
 azoknak alig van ellenőrzője, megle-
 hetősen hanyagon veszik.

Már pedig roppant felelősség terhe
 nyugszik helyhatósági tisztviselőink
 vállain épen a közegészségi ügyeket
 illetőleg s épen most. Örködniük kell,

hogy az általuk kiadott törvény ne
 csak kihirdetessék a falvakban, de a
 benne foglalt rendelet végre is haj-
 tassék. Mert a kihirdetésben, kidobo-
 lásban nincs hiba. Örök hosszan zuhog
 a dob faluszerte és adják ki a szi-
 goru rendeleteket egyre-másra, de at-
 tól a pillanattól kezdve, amelyben a
 kisbíró a dobát a nyakából kiakasz-
 totta, nem gondol többé senki azok-
 kal. Nem a közönség s nem a végrehajtás
 mikéntjével az előljáróság.

Mert ennek is főgondját mai nap-
 ság az adóbehajtás képezi. Persze az
 előljáróságot más egyébért nem is igen
 jutalmazták s nem is büntetik s azért
 teljes gondja csak ez ügyet illeti. Aki
 falun lakik, évek óta hallgatja már,
 amint a kisbíró minden aratás előtt
 kihirdeti, hogy az asztagok ennyi meg
 ennyi távolságra rakassanak az épü-
 lettől. És amint ez évről évre ponto-
 san ki van hirdetve, épen oly pon-
 tosan ragasztják a boglyákat és asz-
 tagokat minden esztendőben a ház
 végéhez. A falusi előljáróság a ren-

deletet kihirdeti, de végrehajtásával
 nem törődik.

De a közegészségi rendelet végre-
 hajtása most nagyon is bőrukben van.
 Ha most kidobolják, hogy ilyen olyan
 tisztán kell tartani szobákat, udvaro-
 kat, mert jó a kolera s a tisztátalan-
 ságnak nagy büntetése lesz a bírság
 s a ragály veszélye, hát utána is kell
 nézni s nem tűrni, hogy a falu utcái
 piszkosak s a házak a ragály fészkei
 legyenek. Nemcsak dobolni kell a ra-
 gály ellen, hanem teljes erélylyel tenni,
 minden óvintézkedést ellene fordítani.
 A hatóságok kötelessége szigorú ellen-
 őrzést gyakorolni fokozatosan lefelé a
 rendeletek pontos és lelkiismeretes
 végrehajtása felett, s akkor aztán
 nyugodtan lehetünk, mert emberi le-
 hetőség szerint fegyverkezünk a
 veszedelem ellen, mely el is maradhat
 ugyan, de köztünk is teremhet s azért
 azon magyar közmondás szerint: jobb
 félni, mint megijedni; a legrosszabbra
 elkészülni kötelességünk.

A „Pécs” tárczája.

Kirándulás a magyar tengeren.

— 1884. július 18. —

Számos ember van, ki évente felkeresi
 a Balatont, de csak kevés részesül abban a
 ritka szerencsében, hogy a Balatont hábor-
 gani lássa.

No lám, nekem rövid pár nap alatt két-
 szer is kijutott a szerencse, valódi szerencse,
 mert ha az nem kedvez, most már valahol a
 somogyi partokon hánykódom, tudva lévén,
 hogy a Balaton nem tűr meg magában sem-
 miféle holtat.

Körülbelül egy hónapja lesz, — midőn
 e tárczát írom, hogy az első vihart átéltem.
 Szándékosan huztam-halasztottam a leírást
 ekkoráig, mert megakartam várni azt az idő-
 pontot, midőn kellő távlatból higgadtan s a
 maguk valóságában látom az átélt dolgokat,
 mikor az illúzióknak s első benyomásoknak
 nem jut már szerep. Félttem ugyanis, hogy
 mint afféle „Froschquaker” (így nevezi a ten-
 gerész a szárazföldi patkányokat) tulmerészen
 nagyítani találok a dolgokat s társaim, kik
 velem együtt átszenvedték a multat — jól ki
 fognak nevetni.

Egy nappal a verseny előtt volt. A bő-
 jök (jelzők, melyeket a versenyző vitorlások-

nak meg kell kerülniük) még nem voltak
 mind kirakva és leeresztve, nem volt késle-
 kedni való idő. Csak két hajót ismerek, mely-
 ről e veszedelmes műtétet véghez lehetett
 vinni: a „Hableány”-t (Nádasdyé) és a „Ki-
 rályné”-t, Kissfaludyt nem számított, mert
 annak más a rendeltetése. Nem mintha ez a
 bójlerakás valami óriási munka volna, hanem,
 mert a Balaton e napon örült táncban
 hányta-vetette a hullámokat s a cél keresz-
 tülvitele kipróbált, biztos — legalább öt ton-
 nán felüli vitorlást igényelt.

Hatan voltunk a hajón; és itt megkísér-
 lem röviden leírni a „Királyné” belsejét, mi úgy
 hiszem nem lesz egészen érdektelki, miután
 sokan vannak, kik egész életükön át nem
 veszik azt a fáradságot maguknak, hogy egy
 nagybbszerű vitorlást megtekintsenek. — A
 „Királyné” mintegy 15 lépés hosszú fedél-
 zetű hajó, három nagyobb és több kisebb
 vitorlával, de csak egy főárbocczal. E hajó-
 val bátran meglehetne tenni bármely kisebb-
 szerű tengeri utazást, mert — mint utólag
 megtudtam — biztos kezelés mellett veszély-
 ről szó sem lehet, tökéletes felszereléssel s
 minden kigondolható kényelemmel el van
 látva. Így többi között van neki 8 személyre
 berendezett kajutje középen szemben étköző
 s egyszersmind kártyasztallal; konyhája és
 alvó-cabin-ja. Óra és rögzített iránytű, a kor-
 mányos számára (vele részut szemben) szin-

tén vannak a hajón. A hajót Mr. Grosling
 volt budapesti angol főconsul Angliában 10
 ezer forintot készítetté a maga és családja
 számára s tőle — mint értesültem — 3000
 forintért — mi elég csekély összeg ez óriási
 testért — Hausman építész és Szarvasi bor-
 kereskedő urak (Budapestről) vették meg. —
 Ez utóbbi igen előzékeny és kedves modoru
 fővárosi ur kormányzásának megkezdése mel-
 lett indultunk reggel 9 óra felé útnak.

Említem, hogy hatan voltunk a hajón. A
 kiállott szenvedések után mindannyian meg-
 érdemeltük, hogy neveink itt feljegyeztesse-
 nek. A hatnak nevei pedig, kik jelen valának,
 ezek: Mr. Parks Ross angol tengerészkapitá-
 nyan, a hajótulajdonos Szarvasi úr, Mihálko-
 vics Tivadar győri kir. közjegyző, Csizik úr,
 én tisztelettel alulírott és Antonio, az olasz,
 hű hajószoval.

Van a kajutje-ajtó előtt egy hosszukás,
 hely, mely köröskörül paddal van ellátva s a
 fedélzettel egy niveauban két arasz széles
 védőkorláttal — a hullámok ellen — körül-
 véve. Ebben foglaltunk — a hajószoval kivé-
 telével valamennyien helyet.

Mennél beljebb mentünk a síófoki irány-
 ban, annál nagyobbak lettek a hullámok s a
 nehézség hajó minden hullámcsapást remekül
 utánzott alattunk, mi úgy értendő, hogy egyre
 mélyebbre és mélyebbre süllyedtünk a magas-
 ból. Ez még csak hagyján lett volna, de alig,

Ischl.

Mit végezhetek Ischlben? Ez most a legfőbb kérdés, mely a politikusokat s különösen a hírlapírókat azon alkalomból foglalkoztatja, hogy a német és osztrák-magyar uralkodók, mint huzamosabb idő óta minden évben, ugy most is, országuk főbb méltóságainak kíséretében Ischlben rövid találkozóra összejöttek. Mondanunk sem kell, hogy az ezen találkozás által felkeltett általános kíváncsiságot nagyon természetesen találjuk, mert mindkét uralkodó országában a viszonyok ugy alakultak, hogy az ügyek elintézése (ámbar Ausztria-Magyarországban s különösen Magyarországon mégsem annyira mint Németországban) tulnyomóan az uralkodótól függ.

Ismételjük: e kíváncsiságot természetesen találjuk. (kielégítése — nagy sajnálatunkra — valamint senkinek, úgy nekünk sem áll tehetségünkben.) Annál neveltségesebbnek tűnik azonban fel előttünk és bizonyára minden elfogulatlanul gondolkodó előtt az „Egyetértés”, mely augusztus 12-ki számában tűnődve kérdi: „Mit végeztek Ischlben?”, pedig nem más lap, hanem ugyancsak az „Egyetértés” volt az, mely néhány nappal előbb, augusztus 7-én és 8-án, az ischli találkozásról folytatott vagy folytatandó tanácskozásokról a következő „bizonyos” dolgokat táalta fel s adta be — hosszú lére eresztve — nem nagyon irigylendő vezércikk-olvasóinak: „Első sorban bizonyos annyi, hogy vagy az eddigi politika iránya fog változást szenvedni, vagy valamely új vállalatról, új nemzetközi intézkedésről van szó.” Azután: „Bizonyos, hogy a dolog, mely fölött Ischlben alkudozni fognak, közvetlen közről érdeklí Magyarországot.” Továbbá: „Bizonyos, hogy a kérdés katonai dolgokkal is összeköttetésben áll.” Ismét másutt:

„Most is nem a felett tanácskoznak, hogy a terheket leszállítsák, hanem a fölött, hogy azokat feljebb emeljék” és végre: „Mindennél, a mi az egészben bizonyos, csak egy bizonyosabb, az, hogy nem a felett tanácskoznak, a minek következtében adóink leszállítását várhatjuk, hanem el lehetünk készülvé, hogy azokat ismét emelni fogják.”

Minthogy az „Egyetértés” cikkezője — bizonyára csak véletlenségből — elfeledte közölni a forrást, melyből az idézett „bizonyosságokat” merítette s minthogy a mi hitünk ily fontos dolgokkan nem oly könnyen kielégíthető, mint némely cikkiró lelkiismerete, ki — mint a példa mutatja — a szerkesztői ordre-t követve, a szó szoros értelmében tudomása ellenére lévő dolgokról is a legnagyobb „bizonyossággal” ír, várakozó állásba helyezkedünk s ez alkalommal csak azt az egyet kérdezzük: Ha az „Egyetértés” 7-én és 8-án ily „bizonyossággal” irt a császárok találkozásánál felmerült tanácskozásokról, mi lehet annak oka, hogy 12-én így kiált fel kérdőleg: „Mit végeztek Ischlben?” Vagy talán az „Egyetértés” maga sem hiszi, a mit 7-ki vezércikkében irt? Ez nagyon — valószínű.

(F. M.)

Az iskola köréből.

A „P. F.” legutóbbi számában „Furesa tanügyi intézkedés” címmel egy Waga igazgatótanárra vonatkozó, részben támadó, részben fontolgató közlemény jelent meg azon alkalomból, hogy az iskolások nem sietett a derék és mindnyájunk örömére felgyógyult tanítót nyomban katedrájába visszahelyezni. Nem voltam ugyan jelen a legutóbbi iskolaszéki ülésen, de a bejelentés érdemleges tárgyalásának

elhalasztását helyeslem. Tény, hogy Waga urnak hosszas kimaradása oly intézkedéseket vont maga után, melyeket „brevi manu” megszüntetni nem lehet; tény az is, hogy aggkora és hónapokig tartó betegsége folytán oly körülmények kerültek felszínre, melyeket az iskolaügy érdekében szó nélkül hagyni nem lehet, azokat megfontolni az iskolaszéknek nemesak hivatása, hanem kötelessége is, végre a visszaállítás ügye akkor nyer legelőnyösebb megoldást, midőn a tan és lekerend végleg megállapíttatnak.

Senkinek sem jutott és jutand észébe — legkevésbé az iskolaszéknek — Waga ur bokros érdemeit kevesbiteni s a mint méltányos volt az iskolaszék az ő irányában eddig, hisszük épen oly igazságos lesz az ügy elintézésénél. De hát ne tessék a személycultus közben az ügyről magáról is megfeledkezni és így senki rossz néven nem veheti, ha az elismert mult után egyik-másik aggódva néz a kertes jövő elé és joggal felveti a kérdést: nem lehetne-e helyes beosztás és tapintatos intézkedés által Waga ur drága egészségét fenntartani, de egyuttal új erőkkel, erőlyes kezekkel az iskolákon is lendíteni? Persze, hogy ily kérdésnél méltányosság, helyes tapintat és igaz nagylelkűség várható az iskolaszéktől, de az igazgatótanártól is remélni lehet, hogy nem ragaszkodik göröcsösen mellék foglalkozásokhoz, a melyekkel járó kötelességek megrontják munkakedvét és egészségét, főleg pedig nem csinál jogfolytonosságot az ideiglenes megbízatásokból, például a polgári leányiskola vezetéséből. Egyáltalán nem helyeselhető a tanító uraknál mindinkább divatosá vált agyondiesérés, s ennek ellentéte az alattomos gyanúsítás, mindkettővel pedig a tulzott követelési rendszer.

Mindez kényesebbé teszi a dolgot és természetesen ellenhatást kelt így

hogy kissé beljebb értünk, a hajó jobb oldala a víz színével egy irányba került s balról oly erős hullámok dűltek a hajónak, hogy annak teljes oldala sem volt képes azokat megfogni, hanem felfogva azok mérget, időközönként nyakunkra ömleszté a korlát dacára tularadón, bőven folyó vizet.

Igy tartott ez jó darab időn át, mindnyájan bőrig áztunk, mint a vízbe fojtott egerek. Társaim egyike, Cs. ur egyszerre halálsápadt lett. Megkapta a tengeri betegséget. — A veszedelem azonban még csak később tört ki, miután nem volt rá vehető, hogy rumot vegyen magához, vagy hogy bemerjen a cabin-ba. Azt állította, hogy ő már ezen többször is keresztül esett s neki ilyenkor semmi sem használ. Szorgos atyai gondozásainkból egyszerre csak egy nagy hullámvérés riasztott fel valamennyiünket, mely a hajót csaknem feldöntve lesepert a fedélzetről mindent, a mi azon mozgatható s továbbítható volt. A fedélzet szélén levő kis korlátba egy és más mégis megakadt, mit én, mint szélről ülő, félkézzel, a cajutte-ajtóba fogva, igyekeztem szerény tehetségem szerint s egy „Froschquacker” ügyetlenségével megmennti. Alig, hogy kinyújtam karomat, egy szemközti jött hullámcsapás óriási erővel rohanta meg a hajó orrát s egy gigás erejével a mélységbe hajtva, ugy a mellemnek vágta az említett ajtót, hogy minden bordám,

májam és vesém ingott bele. Daczára ennek, a mint lehetett, az egyik hordót, köteleket, puffereket megragadtam s a kormányos utasítására belehajigáltam azon nedvesen, a mint voltak — az ajtó megett nyílt térségen át a gyönyörű szépen kitapacirozott cajutte-be.

Antonio, a tapasztalt szolga jelenti, hogy az egyre fűtülő szél mindinkább növekszik, nemsokára eléri a 7°-ot, (8 fokra osztják a tengerészek a szeleket, a nyolcadik már maga az orkán, mely 100 éves tölgyeket is kitép), a szél mindjárt feldönti a hajót, ha csak nem reffelnék.

No ez kellemes multság. Eddig csak hallottam róla, most megtudtam, hogy mi az. Kisebíteni a vitorlát, ebben a szélben! Mikor az ugy belefekszik, hogy ököllel se lehet beverni puffadt oldalát!!

Mit volt mit tenni — engedelmesskedni. Még félholt collegám is felocsudott a parancsszóra; bárman tartottuk a főárbocztól derékszőgben fejünk felett végig nyult alsó-vitorlarudat, melyre a vitorla rögzítve van, ugy, hogy most felállva, e rud a jobbról és balról helyet foglaltak melle között volt. Antonio és Mihálkovic T. pedig ebben a förtelmes vészben kimásztak a fedélzetre s keresve a vitorlám öt sorban elhelyezett kis, vékony zsinégek legutolsó sorát, elkezdtek a veszélyes műveletet. Veszélyesnek mondom azért, mert a hajó ingott, mint a felkapott nádcsál, a

szél már fejünk felett visított s minden pillanatban ki voltak téve annak, hogy e két kézzel működésnél a hullámokba sodortunk. Eddig csak sokat képzeltem uszási képességemről; ha nem tudtam volna uszni, nem is mertem volna e viharban hajóra szállani, de most láttam, hogy ily hullámnásnál az, a ki beleesik, két perc alatt oda van, bármily jeles uszó legyen is. Rettegtem fivéremért s folyton azzal a gondolattal foglalkoztam, hogy lesz az, ha beleesik s nekem, már csak csupa becületből is, utána kell ugranom. Önkénytelenül Isten nevét rebegtem magamban s erősen szorítottam magamhoz a rudat, hogy ne kellessék neki oly nagy ingások között végezni munkájátát. Egy erős szélroham megerengett ekkor a vitorlát s vele a rudat és ugy szétszórt bennünket, szegény parányokat, mint a pelyheket. Egyik társamat a rud majd kidobta a hajóból, ugy vándorozott vissza előbbi helyére. Amint felélmek pillantásokkal vártam a munka befejeztét, egyszerre csak azt veszem észre, hogy Antonio az árboz csucsánál kotorász valamit. Már láttam a szerencsétlen a hullámok közt eviczkélni, azután fel-felbukkanni és eltűnni, midőn a hajó menete lassudni kezdett s látni valót volt, hogy már minden veszélyen túl vagyunk. A hentergő hullámokra, a zúgó szélbe tekintve, éreztem az ember semmisségét a hatalmas istenséggel s a dicső természettel szemben. —

vagy úgy, itt vagy amott. Megértetik a hivatkozott cikkben is, hogy a „szerkesztés és cikkírás” célzata hova vág, de a mily aljas mindig a denuntiáció hangja, olyannyira éreztető lesz a hivatalan dicseget. Hangulatot kelteni ily stílussal nem lehet, mert ellenében annál hangosabb lesz azok panasza, kik W. urat ma már a belvárosi népiskola 4-ik osztályának vezetésére erélytelennek tartják. — Pedig e panaszban is jogosult vélemény van, melynek semmi köze W. ur egyébkénti érdemeihez.

E véleményem nem a „bácsiság” kedélyességével hanem a tanügy iránti komoly érdeklődés és megfontolással kell elbírálni. Ezért sem találok tehát furcsának a megtámadott intézkedést, nem annál kevésbé, mert bár az iskolaszéki tagok beszéltek is szűkebb körben itt amott az esetről, — de senki sem akadt, ki W. ur érdemeiből bármit is elvont volna vagy irányában szűkebbülnek tűnt volna fel, az pedig, kit az idézett cikk denuntálni akart, a legnagyobb tisztelettel és személyében a legszerényebb odaadással beszélt igazgatójáról, így tehát a félelemre ok nincsen, s ha mutatkozik, megmagyarázhatatlan gyengeséget árul el, a mely szálnalmat keltet, de senkit el nem tántorít szabad nézetétől. A személyes ügyek mindig kényes természetűek; az iskolaszéki elnöke és tagjai megmutatták minden esetben, hogy azokat kellő kimélettel és tapintattal kezelték, megvárjuk tehát hogy határozatai is kötelezett tiszteletben tartassanak.

Egy iskolaszéki tag.

A „Pécsi Dalárda” fogadtatása.

Dalárdánknak csütörtökön délután 1/6-ra jelzett megérkezésének híre az egész városban élénk izgatottságot keltett. Már kora délután számos zászló tüzetett ki, melyek a városnak

ünnepi szint adtak s 5 óra felé nagy csoportokban hullámozott a polgárság — csaknem kivétel nélkül az előkelő osztályból — a vasut felé, hogy a fogadtatás fényét emelje. Fél 6 után berobogott a vonat, a zenekar a Rákóczi iudulót huzta, a tömeg, meglátva a „Dalárda” felszalagozott zászlaját és a dalárokat, lelkesült éljenzésben tört ki. Kiszállás után, az első üdvözléseket kölcsönösen megtéve, előlépett Bolgár Kálmán ügyvéd s körülbelül ugyanezen szavakkal, nagy érzéssel és melegséggel a következő beszédet tartá:

Nagyságos Elnök Úr!

Tisztelt dalárda!

Midőn polgártársaim szíves megbízásából Önöket üdvözlöm, szerencsésnek nyilvánítom magamat ez engem ért kitüntetésért s örömmel teljesítem kötelességemet, ámbar csak egyszerű szavakkal, mely körülmény azonban azoknak értékéből semmit sem vonhat le, mert nem az eszme és szó, hanem az érzés az, mit tekintetbe venni kell. De ha szavaim szerények is, azért mégis örömmel teljesek és megtisztelőek, mert a valódi lelkesedés hangja, habár szerény is, de mindig imponál. Dalárdánk tisztelt tagjait látva, polgártársaim örömeinek adok kifejezést, hogy Önöket egészben újra viszontláthatjuk és baráti jobunkat nyújthatjuk, kivivert diadalukért pedig fogadják köszönetünket, mert az Önöket ért kitüntetés visszasugárzik városunkra. Köszönet Önöknek egyenként és összesen s végezetül csak arra kérem Önöket, ne feledjék el a diadal mámorában, hogy a „Pécsi Dalárda” feladata dalalaival városunk hírét emelni s polgártársaink között a hazafiság érzetét terjeszteni.

Az ez után felhangzó éljenzaj lecsillapodása után Jilly Alajos lépett elő s a dalárda nevében következőleg felelt:

A világ-történet eléggé igazolja, hogy Spárta fiai voltak a legjobb katonák, mert míg a gyávákat ostonnal, a győzőket otthon a legnagyobb kitüntetéssel fogadták. Pécs város polgárai diadalról való többszöri megterésünk alkalmával dalárdánk iránt oly szívesek és elismerők voltak, hogy bennünket mindenkor mézes csókokkal öleltek keblükre

s oly kitüntetéssel fogadtak, mely felülmúlta érdemeinket. Most is diadallal térünk meg polgártársaink közé s diadalunk ezúttal teljes. Eddig mindig volt versenyzéseink alkalmával egyes egylet, mely reánk fogát fente, mondván, hogy, ha más nem, majd megküzd ő mivölünk. A jelen alkalmattal nem volt senki, ki győzelmünket kifogásolta volna. — Tekintsék önök meg e zászlót s e babérkoszorút, győzelmünk jelét, melyet polgártársainknak megszerezni kötelességünknek tartottuk s fogadják a szíves fogadtatásért hálás köszönetünket.

A közönség lelkes éljenzése után, a dalárda ismert jelmondatát elénekelve, a városi zenekar kísérete mellett megindult a nagy tömeg, mely út közben óriásilag megnövekedett s a dalárdát a városi iskola helyiségig kísérve, lassankint szétoszlott.

*

Az országos erdészeti egyesület folyó évi közgyűlését Pécs sz. kir. város közönségének meghívása folytán szeptember 15, 16 és 17-ik napjain Pécsen és környékén tartja meg. Az egyesület tagjaihoz intézett első ki meghívó szerint a felette érdekesnek ígérkező közgyűlés lefolyása a következő lesz: Szeptember 14-én, vasárnap, megérkezés Pécsre. (A budapest-pécsi vasuton s az ezzel csatlakozó déli, duna-drávai és szegszárd-rétszilási vonalokon utazók délután 5 óra 35 perckor, az alföld-finnei és mohács-pécsi vonalon utazók pedig délután 5 óra 46 perckor érkeznek meg). Fogadtatás a pályaházban és a tagok elszállásolása. Este 8 órakor ismerkedési összejövetel. — Szeptember 15-én hétfőn délelőtt 9 órakor a közgyűlés megnyitása és a tanácskozáskor megkezdése a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés az egyesület működéséről a múlt közgyűlés óta. 3. Az 1883-dik évi számadások megvizsgálása és az 1885. évi költségvetés jóváhagyása. 4. Új igazgató választmány, nevezetesen elnök, két alelnök és harmincz választmányi tag választása. 5. Az igazgató választmány előterjesztése egy egyesületi ház szerzése ügyében. 6. Előterjesztés a Deák Ferencz nevet viselő irodalmi

Feltettem magamban, hogy soha, a mig élek, nem leszek elbizakodott.

Nem sokára elértünk a kitűzendő ponthoz. Itt a kormányos kijelentette, hogy nem bírja tovább a rudat tartani s átadta a vezetést M. Tivadarnak. Egy nehéz gígg-et (a vitorláshoz tartozó csolnak, mely a benn horgonyt vetni szokott hajóhoz szállítja az utasokat) vonszoltunk magunkkal s jóformán ennek tulajdoníthattuk nehézkes menésünket. Antonio a kötélnek magához vonszolva e csolnakot, beleugrott s levetni készült a mélységbe a kék-fehére festett üres hordót, melyhez kötélnek egy iszonyu nehéz kő volt erősítve. Midőn ezt nagy zuppanással bedobta, elszakadt a gígg-et a vitorláshoz kötő hűvelykujjánál vastagabb dupla kötél. (Nem volt már a legujjabbak közül való.)

Valamennyünknek végig borsózott a háta. Mi lesz most? De szerencsére a szél valamivel alább hagyott s Antonio nem volt az az ember, a ki a veszély beálltával a fejét elveszti. Rögtön leült a kormánypadhoz, nehogy a hullámok egy perc alatt felborítsák, s félkézzel kezdte egy kis lapáttal kimerni a vízzel már jóformán megtelte volt ladikot. Ki nem mondhatom, minő megnyugtató hatást gyakorolt az emberre a vész percében egy hajszálynit meg nem változó és el nem ránduló utitárs arca. Ilyen volt Mister

Parks-é. Én folytonosan csak őt néztem. Ez az úr ember — ki közelebb jár az 50 mint a 40-hez, egy ízben már hajótörést szenvedt a tengeren, elmondhatta magáról: „Jam vidi alios ventos.” Vártam tehát mit fog csinálni. Miután a kormányossal nyugodtan megbeszélte a veendő irányt, kilépett a fedélzetre s midőn már jó közel ért hajónk a ladikhoz, egy angol nyelven intézett „vigyázz”-ot kiáltott oda Antoniohoz s azzal mesteri kézzel kirepítette hozzá a mentő kötéltre fűzött kauszuk gyűrűt, melyet az elkapva, hármas hurrah-t menesztettünk az éghez. A többi gyerekjáték volt. Parks élete mint maga beismerte, egy másodperc tizedrészeit hajszálon függött. Kár, hogy a nemes angol eladta vitorlását a Balatonon; így aligha lesz hozzá többé szerencsénk.

Ez izgalmas jelenet annyira igénybe vette egész idegrendszeremet, hogy feltéve magamban, miszerint ideges embernek a vitorlázást, bármily hűve vagyok, sohasem fogom ajánlani — a még mindig dühöngő zivatar s veszedelem dacára bementem a kajutába s leheveredtem a dívánra, vagyis jobban mondva a díván hátára, melyhez támaszkodunk. (A hajó oly feloldalt haladt.) De nem sokáig szenderegtem itt. Egyik hullám a másikat sepette a hajó fedélzetén s bár a kajutá felülről világító kiálló ablakain alig vettem észre nyílást, észrevétlen réseken át

csak úgy folyt a különben szívesen látott víz szemem, nyakam közé, mely ellen nem tudtam másként védekezni, minthogy egy kéznél levő lepedőt vastagon összehajva kinyújtott karral magasan fejem fölé tartottam. A mellékhelyiségekben minden izgett, mozgott. Kánnak, boros üvegek, findszák, tömlők, lánczok, ismeretlen szerkezetű és célu részvények vesztett tánczot játszottak egymás felett, szenderegni képtelenség volt. A pokoli lármában s folytonos mozgó helyzetemben az én gyomrom is már-már emelkedni kezdett, s miután szörnyen resteltem volna, ha az undok betegség rövid két órai időköz alatt rajtam is kitör, abbahagytam a zuhogó ellen minden védekezést s pusztán nyugodt, minden ingást megtevő fekvésre szorítkoztam, törekedtem kikeveredni a bajból. Mondják, hogy ez igen helytelen mód, de azért rajtam mégis segített.

Mialatt én ott benn vergődtem, lassanként kieviczéltünk ugyanazzal a széllal, melylyel bementünk — a magunk kereste hinárból s én diadalmas arccal kezmergettem ki odamból, alig bírtam elhítni utitársaimmal, hogy nem volt bajom s a kajutába csak azért mentem le, mert nem akartam a hullámokkal vergődve meghalni, hanem a süllyedő hajóval együtt odaveszni. Látni, hogy az uszai tudás itt hasztalan, szebb ha lálnak tartottam egy pillanat alatt — mint

sének kitűzése iránt. 7. A tárgyalásra kitűzött szakkérdések megvitatása, melyek közé ezuttal a következők vétettek fel: I. A helyi erdőgazdasági viszonyok ismertetése, kapcsolatban azon teendőök felsorolásával, melyek azok emelése érdekében szükségessé mutatkoznak. II. A selmeci erdőakadémia reformálásának kérdése: Megfelel-e a selmeci erdőakadémia a magyar erdészet mostani igényeinek? Ha nem, minő átalakulásra kellene kereszttől mennie, hogy feladatát az erdőgazdaság és a szaktudomány követelményeinek megfelelően teljesíthesse? III. A szelid gesztenye (*Castanea vesca*) erdőgazdasági hasznosításának kérdése: Minő okoknak tulajdonítható, hogy a szelid gesztenye elterjedése hazánkban annyira korlátozott, jóllehet fája és gyümölcse igen értékes? Kíváncsossá, hogy hazánkban ezen fánem megtelepítésére nagyobb sulyt helyezzen az erdőgazdaság, s ha igen, mely vidékek lennének e célra kiválóan alkalmasak? Mily termőhelyen és minő módon volna az erdősítés nagyban, gyakorlati eredményre elvezendő és minő elvek szerint kellene a gesztenyéseket kezelni, hogy azok gazdasági eredménye a fát fogyasztó közönség és erdőbirtokos osztály igényeit egyaránt kielégítse? 8. Előterjesztés a jövő évi közgyűlés helyének magválasztása iránt. 9. Indítványok a jövő évi közgyűlésen megnyitandó alá bocsátandó szakkérdésekre nézve. 10. Indítványok az egyesület céljainak előmozdítására általában. Az ilyen indítványok a gyűlést megelőző napon a titkári hivatalnak írásban bejelentendők. Ugyanezen napon az első ülés írásban befejezése után d. u. 2 órákor közös ebéd és délután a közgyűlés esetleges folytatása következik. A város és környezetének megtekintése után este 7 órákor közös vacsora és estély a honvéd sátotházban. Szeptember 16-án reggel 8 órákor kirándulás a pécsi pályaudvarból a bányatelepre és innen a városi erdők megsejmlélésére céljából gyalog a szomszédos erdősézekbe; 2 órákor ebéd a laposi vadászaházban, délután a szemle folytatása és visszatérés a városba. Szeptember 17-én zárulás és a közelben fekvő nagyobb uradalmi erdők egyikének megsejmlélése. Az

oda és visszautazásra remélhetőleg valamennyi vasut kedvezményeket fog nyújtani a kellő igazolvánnyal ellátott egyesületi tagoknak. Az igazoló jegyeket az egyesület titkári hivatala fogja kiszolgáltatni, hova az eziránti megkeresések a vasuti vonal megjelölésével e hó 25-éig lehetőségük beküldendők. A kik a vasuti kedvezményt nem szándékoznak igénybe venni, szintén felkérnek a jelentkezésre, hogy a helyi rendező bizottság kellő időben tájékozható legyen a résztvevő tagok száma felől. („E.”)

A baranyamegyei gazdasági egyesület által rendezendő sertés- és szarvasmarha-szemle programja.

A sertés-szemle 1884. évi szeptember hó 7-én Pécsset a szigeti külvárosi vásártéren felállított sertéshizláló mellett fog megtartatni.

Díjazásban részesülnek a szalontai-, monolicza- és a közönséges fajú kanok, emsék és malaczkok.

Az egyesület által meghatározott jutalom-díjak: 1. díj általános, a legszebb sertésre eső díj 4 darab 10 frankos arany. 2. díj kandij 2 drb 10 fr. arany. 3. díj emsedij 2 drb 10 fr. arany. 4. díj általánosdíj 1 darab 10 fr. a. 5. díj általános 3 frt ezüstben. 6. díj általános 2 frt ezüstben. 7. díj általános 1 frt ezüstben.

A sertés-szemle reggeli 8 órákor veszi kezdetét, a mikor a bíráló bizottság működését kezdi meg. Figyelmeztetnek a szemlére hajtók, hogy a 8 óra után érkezők díjazásra ne számítsanak.

A díjak a bíráló bizottság működésének befejezése után azonnal a helyszínén természetben fognak kiosztatni.

A szarvasmarha-szemle f. év szeptember 8-án Németbolyban az uradalmi birtokon levő díófásorban fog megtartatni.

Díjazásban részesülnek: a) Magyar- és tarkafajta tenyészbikák. 1. díj 30 frt, 2. d. 25 frt, 3. d. 20 frt, 4. d. 15 frt; b) Magyar és tarkafajta tehén: 1 díj 30 frt, 2. d. 25 frt, 3. d. 20 frt, 4. d. 15 frt, 5. d. 10 frt, 6. d. 5 frt; c) Magyar- és tarkafajta bika-

borjuk: 1. díj 30 frt, 2. d. 25 frt, 3. d. 20 frt, 4. díj 15 frt; d) Magyar- és tarkafajta üszök: 1. díj 30 forint, 2. díj 25 frt, 3. díj 20 frt, 4. díj 15 frt; e) Magyar- és tarkafajta tinók: 1 díj 25 frt, 2. díj 15 frt.

Miután a bíráló bizottság reggeli 8 órákor kezdi meg működését, felkérnek a szemlére hajtók, hogy ezen ideig marháikat a kitűzött helyre hajtani annál is inkább iparkodjanak, mert a később jelentkezők díjazásban nem részesülnek.

A szemlére hajtók jelentkezzenek az egyesületi titkárnál, ki a szemle napján reggeli 6 órákor már a helyszínén leendő.

Az előírt díjak gazdasági gépekben és alkalmas gazdasági eszközökben fognak ott a helyszínén a bíráló bizottság működésének befejezése után kiosztatni.

Díjakért, úgy a sertés, mint a szarvasmarha-szemlénél is csak baranyamegyei birtokosok versenyezhetnek.

A nagyobb birtokosok díjak helyett diszokmányokkal fognak kitüntettetni.

Pécsset, 1884. évi aug. hó elején.

Vörös Mihály, Nádósy Kálmán, egyesületi titkár, egyesületi alelnök.

Fürdői levél.

Sió-Fok. 1884. aug.

Az elkészett fürdőlevél se külön, mint az elkészett bál tudósítás, mindakettőre mondhatjuk: „eső után köpenyeg.” A fürdő-saison tetőpontja az Anna-napi bál. Ezt még csak megvárják sokszor olyanok is, a kiknek „kura-ideje” lejárt; de a következő nap már oszlik a vendég sereg a szélrózsa minden irányába. Az idén különösen volt ok az oszlásra; a rekkenő hőségű napokat hűvös szelek váltották fel. Én azonban csak most veszem észre, hogy úgy beszélnek, mintha fürdőről írnék; pedig bizony merész képzelődés kell ahhoz, hogy Sió-Fokot bár csak képeletheben is „fürdő”-nek mondhasuk. Egy 2500 lakosú község, melynek vidékén, ha nem megyünk a Balaton partjára, alig találunk valami természeti szépséget; de még kevésbé valami művészt. Egy kis temploma s három vendéglője teszi összes nyilvános épületeit.

Ez utóbbiak természetesen a fürdő-intézetet volnának hivatva pótolni; a mitől azonban legalább is annyira állanak, mint Makó Jeruzsálemtől. A falu poros, sáros utcáiról épen nincs hova menekülni. Nehány ól hosszú fasort lelünk ugyan a Sió partján; de ezt parknak nevezni, még tréfiából is merészség volna.

S a vendégek száma mégis feltűnően nagy. Az idény tetőpontján átlag 5—600-ra tehető, akik, ha a vendéglők nagyfürdői-áru helyiségeiben szállást nem találtak, meghúzódnak a faluban valamelyik becsületes szatócs vagy más élelmesebb izraelita házában, míg magok a háziak aztán a fürdő-idő alatt a tornácokon, fészekben, sőt a szabad ég alatt is találnak éjjeli szállást. Primitív állapotok. Pedig azért meg kell ám fizetni mind e „kényelmet” épen oly bőkezűséggel, mint akármely valódi fürdőben! A vendéglők étkezési helyiségei valamint a kiszolgálás is egészen véve nyomorúságos. Három-négy kellner — néhány héttel előbb kőmives legények — lézeng 100—150 ember körül. Az étlap tühört; az árak jó magasak. Ebédnél, vacsoránál cigányzene is van, sőt még fizetni sem kell érte, csak ha — tányérral jár. Ez a siófoki fürdő-élet gazdasági oldala.

Primitív igények mellett — de csak is így — a türelem bizonyára senkit sem fog itt annyira elhagyni, hogy ne élvezhesse azt a sok szépet és jót, a mit az anyatermészet nyújt, ha a Balaton partjára lépünk.

Kinek lelke nem dőbben meg, midőn Mózes Teremtés-könyvének ama sorait ol-

a kajutte-t a víz elborítja s megtölti — meghalni.

Igy végződött az örökké emlékezetes kirándulás, melynek leírását minap megírtam. Emeltem a somogyi partokat s említém, hogy a „Királynén” biztos vezetés mellett odavészni lehetetlen, habár ezt csak később beszéltek nekem. (Ma sem hiszem.) — A halál veszedelme nem is e napon környezett engem, hanem elutazásom előtti utolsó nap. Alsó-Órsze rándultunk hárman, meglátogatni Endrődi Sándor barátunkat, ki jelenleg n. v. váradai gymn. tanár s itt tölti kellemes nyári lakában szünidejét. Kíváncsi voltam őt mint családpapát látni. Sándor és családja — nem tudtam elképzelni, hogyan lehetséges ez. Pedig mint meggyőződtem, nagyon is lehetséges s pompásan összefér.

És hozzá még minő családja! Maga a jószág, gondosság! Gyönyörű kis magzata szakasztott anyja.

No elég az hozzá, hogy itt jól tartottak. Ettünk olyan halpaprikát, merő süllőkből, amilyennek széles e világon párja nincs. (Paprikás süllő, lerakott krumpli, nokkedli és schalschnitzni darabok — itt speciáltság.) Eltelve a jókkal megvitorlástattak a házigazdát, vendégjével, egy másik tanárral s 3 óra után hazafelé indulva édes szenderegnek engedtem át magamat a „Herczegnö” hajófenekén.

Mielőtt elindultunk, azt a megjegyzést tettem, hogy: „ejnye de zöld színe van a Balatonnak!” de utításaim nem is figyeltek szavaimra. Ellenkező széllel vitorlázunk, mivel azt akarom mondani, hogy nagyon lassan haladhattunk csak. Épen ötödször tetűk meg az utat a Balaton közepe felé, hogy kifelé vitorlázva valamivel beljebb érhesünk, mikor Fűred falu felett a láthatár szelid sötétlékszínt váltott. Én újból figyelmeztettem társaimat ez újabb jelenségre, de Józsi a hajószoja mindössze azt a megjegyzést tette rá, hogy az éjszaka esni fog.

Mire kiértünk a Fűred feletti nádashoz a partra, azt mondja Józsi: „no, most ha ott a por lecsap, mindjárt fejünk felett lesz a fergeg.” „Reffelnél!” Másodszor is ha isten is úgy akarja utoljára reffelttem életemben. A szél egy pillanat alatt befeküdt a vitorlába, mely csaknem a víz szinté érinté József csak úgy reffeltetett, hogy én szedtem össze a legközebbi zsinag mellé a vitorla vásznát. De csak épen hogy elkészültünk. Jó hogy megtettük s nem tartottuk pusztán kézzel a vitorlát, mint most már nem tudom melyikünk akarta. Egy óriási sivitás s mire feltekinték, benn valánk a kikötőben. Megfogadtam: soha többé engem vitorlás nem lát.

♫ Jó barát.

vassa, melyekben a világtérmetését prófétailekkel leírja: „Mondá az Ur legyen! És meglett minden.” Ennyi erő, ennyi hatalom néhány szóban!

Kinek lelke nem döbben meg, midőn karácsony éjjelén a zord és siri csendességű táj fölött megkondul és végig zug az imára hívó nagy harang!? Ez a fonságosnak érzése, mely ekkor a mélyező lelket eltölti. Ezekhez hasonló érzést kelt, úgy mondják, a viharoktól felkorbácsolt tenger. Én ezt nem láttam. De láttam a vihartól felkorbácsolt Balatont, e végtelennek látszó víz-szörnyeteget. Ez nem holt tömeg, nem élettelen anyag; hanem egy élő, mozgó, beszéző valami, a kinek szavait megérti az is, a ki a természet nagy könyvéből soha sem olvasott. A habzásig felvert hullámok úgy rohannak felénk, mint valami tajtékot fújó szörnyetegek. Zugva, tombolva semmisíti meg egyik a másikat.

Egy kettő e rohanó szörnyetegekből már magában elrémítene s óriási zajuk, melylyel előtörnek, elkábítana. De itt tiz, husz, száz és ezer egész az ég aljáig, a végtelenig! A távolabbiak, mint szelid hófehér bárány csorda látszanak előre vonulni, de közbe-közbe föl-kerekedik egy egy óriás és meggyőz arról, hogy a legmesszebbi se szelidebb annál, mely lábainknál a moló kődarabjain szétzúzódva csapott át.

E látvány a kábitó zugással, az erők e gigasi harca biztonságunk tudata és az elragadó szép táj szemléletével összekapcsolva kétségen kívül a fenséges érzését kelti a legérzékenyebb kedélyben is. Mikor pedig a szél megszűnt, a víz szörnyeteg meghunyászkodik és mint a nyugalomnak nem kevésbé fenséges képe tárul el szemeink előtt. Ekkor tisztá, szöke az ártatlanság valódi képmása; de még nem teltünk el csábítóan szép, szelid képével, már is kezd előbb éretlen alma, aztán smaragd, majd meg haragos zöld színűvé lenni; a sima tükör redőssé s aztán gyöngye fejez fodrokkal csipkézett s nem sokára rá habzó hullámassá lenni.

A ki egyszer a hullámzó Balatonban megfürdött, feledni nem fogja. Mással is lelünk hullámzó vagy nyugodt folyó és álló vizet eleget; de Balaton csak egy van! Ember magassága hullámoktól bölcösömdőre ringatva továbbeget, a nélkül, hogy biztonságunk érzete elhagyna, majd egy helyen alig övig érő vízben, egy pillanat múlva pedig embermagasságra habzó hullámok közt találni magunkat, olyan sajátos érzés, a melyet csak a Balatonban és itt is csak a keleti partokon, tehát azt kell mondanunk: Siófokon élvezhetünk. Fürednél, mivel a víz mélyebb, a nem uszók csak fürdő-kosárban fürdhetnek, mint a Dunában. Ezen felül a nyugati parton elnyúló hegyek a szeleket föltartóztatván, a víz hullámokat nem vethet. Itt pedig a szél rendesen a keleti partokra hajtván a vizet, Siófoknál a leghullámosabb. Ezt tudva, a vendégek is feláldozzák a kényelmet és mind számosabban maradnak Siófokon.

Itt, az ábrándosan szép Balaton partján, kell igazán elszomorodva felsóhajtunk a magyar fürdőhelyek elhagyatottságán. Tehetőbb osztályunk külföldi fürdőket keres fel, a középosztály pedig haszontalan fényűzésnek tartja a fürdözést, főképp, mivel látja, hogy az üdülés és egészség szerzésnek ez a neme aránytalanul drágább, mint bármely más szórakozás, a nélkül, hogy elköltött sok pénzért kényelmet találhatott volna. Fájdalom, nem sok a kílátás, hogy ezen egyhamar segítsen lenne! Mert minden fürdőtulajdonos úgy tesz, mint a siófoki; azt akarja, hogy vendéglősei vagy kellenei után előbb meg-gazdagodjék a természet kincseiből, aztán majd hajlandó volna tán némi befektetésre is. Ki tehát róla, ha a dolog rendje épen megfordítva van! Ha a vállalkozó szellem nálunk nagyobb volna, a gazdagodás sem késnék az „éji homályban.” De mi összedugott kézzel nézzük, hogy tudul mindenki a külföldre utazni, fürdőzni s eszünkbe se jut kérdezni, miért nem jönnek az idegenek hozzánk? — Annál kevésbé jut eszünkbe valamit egy jobb jövő reményében áldozni is.

Ha tehát, jámbor halandó, le tudsz mondani azokról a földiekről, amiket egy rendezett szerény igényű fürdőhelyen szoktál keresni, akkor élvezheted azokat a mennyeket, a mik egyedül a hullámzó Balaton mellett találhatók fel, különben űlj otthon!

— e — r.

Ország-Világ.

Pécs, péntek augusztus 15-én.

Ausztria.

Alig mult el a német és osztrák-magyar uralkodók találkozója Ischben, ahol befolyásos államférfiak, gróf Kálnoky és Tisza Kálmán személyében csak Ausztria-Magyarország részéről voltak jelen, kétséget kizáró hitellességű helyről jelentik, hogy Bismarck herczeg és Kálnoky osztrák-magyar külügyminiszter között találkozás fog történni Varzinban. Hír szerint Kálnoky már legközelebb elutazik Varzinba.

Németország.

Az egyiptomi konferencia meghiusulása alkalmával, midőn egyes angol lapok a meghiusulásért Bismarckot vádolták, a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” (Bismarck lapja) éles czikkben támadta meg az angolokat, szemökre vetette, hogy folyvást el-lenségeskedést szítanak Franciaország és Németország között és azt mondá, hogy az egyiptomi konferencia azért hiúsult meg, mert az angol kormány az érdekelt európai kormányokat nem vette tekintetbe. Még nagyobb lett az ingerültség Anglia ellen, midőn híre jött, hogy az éjszaki (más néven német) tengeren egy német élelemszállító hajót angol matrózok kifosztották. — E támadásokra a „Standard” igen nyomatékosan felelt, figyelemztetve Németországot, 1) hogy Németország még nem Európa; 2) hogy Anglia az útekek elé nem tartja arcát, hanem úttest úttéssel fog viszonzni. 3) hogy a mint Németország Elzász-Lotharingiát angol közbejárásra nyerte el, úgy el is vesztheti. Legutóbb azonban a tollharcz már enyhült s a „P. M. G.” azt ajánlja, hogy Gladstone az egyiptomi ügyek rendezésében Bismarcknak is adja meg az ötlet megillető részt s ha mindjárt engedmények által is, nyerje meg jóindulatát. Egy német lap, barátság fejében angol részről a német gyarmatosító irányzat gátolásának megszüntetését követeli.

Belgium.

A brüsszeli és antwerpeni polgármesterek kezdeményezésére az ország összes liberális községtanácsai gyűlést tartottak szombaton Brüsszelben, hogy az iskola-törvény javaslat ellen tiltakozzanak, mely tiltakozás a királynak és kamarának testületileg fog átadatni. A gyűlésben résztvevők, 20,000 főnyi tömeg, csatlakozása után, kik mindnyájan a buzavirágot, a liberálisok jelvényét viselték gomblyukaikban, a börzéhez, onnan pedig a ministerek lakásai felé vonultak, éltetve a királyt, gáncsolva az iskolai törvényt és a ministeriumot. Ámbár a tüntetések a liberális és klerikális párt között napirenden vannak s jóllehet a tüntetés napjára következő éj nagy izgatottságban tölt el, a rend sehol sem zavartatott meg.

Anglia.

Gladstone s vele az angol kormány, hogy a konferencia meghiusulása következtében beállott kényes helyzetéből kiszabadulhasson, véd és dacszöveget tervez Anglia és Aegyiptom között. E véd és dacszöveg — szerintünk — legkényelmesebb mód lenne Franciaország s vele együtt az európai hatalmak kijátszására.

Olaszország.

Rómából, illetékes helyről megczáfolják azon hírt, hogy Schlözer porosz követ a pápai udvarról gáncsolólag nyilatkozott. Meg kell azonban említenünk, hogy más forrás viszont az általunk is ismertett nyilatkoza-

tok megtörténtét vitatja. — Tchio, a szenatus elnöke, mivel Prati elhalt irredentista költő felett tartott beszéde miatt az osztrák-magyar kormány erőlesen felszólalt, lemondott hivataláról. Lemondását hosszú engesztelési kísérletek után a király elfogadván, az új elnök Cadorna államtanácsai elnök lett, ki az osztrák-magyar-olasz barátságnak buzgó harczosa. — Olaszország egyes pontjain számos kolera esetről jönnek tudósítások.

Portugallia.

Portugallianak egy külön követe a berlini és más udvaroknál a Congo torkolat birtokának szabályozására egy konferenciát ajánlott, de sikertelenül.

Norvégia.

A kormány és képviselőház (storting) között feszültség állott be, mert a királyi hatalom a stortingnak legutóbb hozott, a felségsejtési bűnök büntetésének leszállítását célzó határozatától a szentesítést megtagadta, mivel a storting határozata szerint a felségsejtésekre szóló büntetés sokkal alacsonyabb mint a minő más európai államokban.

Magyarország.

Khuen-Héderváry gróf horvát bán jelealeg a volt határőrvidéket járja be, hogy annak népevel és viszonyaival megismerkedjék. A nép mindenütt lelkesülten fogadja. — Az ország különböző vidékeiről óriási felhőszakadásokról jönnek hírek, melyeknek — sajnos — számos emberélet esett áldozatul. — Aradon nagy előkészületek történnek, hogy a királyt augusztus 29-én méltóan fogadjassák.

Hírek.

Az ezüst babérkoszoru melyet a „Pécsi Dalárda” Miskolcon versenydíjjal nyert, szép és értékes mű, tojásdad alakú, alul keskenyülve, fölül pedig a végső két babérlevél egymásra hajlik. A csokrot képező szalag szintén ezüst, csak hogy aranyozott, az egyik végén a következő felirattal: AZ ORSZÁGOS MAGYAR DALÁR-EGYESÜLET: közepén: MINTA VERSENYDÍJA; a szalag másik végén: MISKOLCZ 1884. AUGUSZTUS 7-én. A koszoru 2 babérágat képez, önálló, szabadon elhelyezett babérlevelekkel, közöttük minden oldalon 7-7 aranyozott boggyóval, melyek a kocsányra vannak illesztve. A koszoru tartója piros atlasz, külsején arany betűkből szintén a fentebb említett fölirat olvasható.

Dalárdának Miskolcon való időzése alatt különösen kitüntette irántok való vendégszeretetét Sack Ferenc pécsi ékszerésznek ott lakó testvére, ki nyugalmazott kapitány. E derék ismerős vendégszerető házában szállásoltattak el Hoffer és Wachauer urak; a próbák is mindig nála tartattak, s az arra érkező dalárdistákat minden délelőtt gazdagon terített asztal várta izletes villásreggelire. Sack ur, a mi drága és izletes házában található volt, mind feltálatlatta vendégeinek. Különösen fejedelmi borairal üzött valóságos pazarlást. A boros palaczkok régiségük miatt ujnyi vastag penészszel voltak bevonva; egyik ilyen borospalaczk nyakán egy drót találtatott, melyet a penész alól lefejtve, rajta egy olomlemezecske volt, 1824. évszámmal. Ily körülmények között azután megérthetjük, hogy miként lehetséges dalárdistáink azon panasza, hogy pénzük Miskolcon nem tudott elfogyjni, sőt egyesek pénzkeszletüket és kiadásait összeszedve — azon gyanujoknak adtak kifejezést, hogy szives házigazdái pénzét is csempészték tárczáikba. (A mi eddig hallatlan, egészen új speciálitása lenne a különben páratlan magyar vendégszeretnek.) Hogy a vendéglátás, jobban mondva: vendégfogadás mily mértéket öltött, nem is kísértjük meg leírni. A „Pécsi Dalárda” után még a vasutrá is küldtek le finom borokat. A tapasztalt szívességet a „Pécsi Dalárdának” és Pécs városának bizonyosán lesz még módja viszonzni s e viszonzás bizonyára méltó lesz mind a kettőhöz.

Casino-estély. Eljár az idő. Még pár hete eszünkbe se jutott, hogy a casinói estélyek még is szünhetnek a vígan adtuk át magunkat a táncz élvezetének, nagy lelki meggyugvással gondolva arra, hogy hiszen jövő szerdán s azután és még azután is épen így lesz. Most azonban már elértünk a véghez. A XI-ik is elmúlt. Nem volt oly látogatott, mint az előbbieket s a kedv sem volt oly általános, felvillanyozó, mint egyébkor szokott. — Az első négyest 26, a másodikat 10 pár tánczolta. A mulatságnak $\frac{1}{2}$ után lett vége.

Zeneestély. A pécsi zene-egylet IV. zeneestélye szombaton este kellemetlennek ígérkező, de később kifogástalanná vált időjárás mellett tartatott meg igen szép számú, előkelő közönség részvételével. A városi zenekar kitünően játszott, mit legjobban tanusít azon körülmény, hogy csaknem minden darabot zajosn megtapsoltak és ismételtettek. Különösen tetszett Thuma József ur művészi fuvaljátéka és a „Causerien” keringő, melyet, mint Borovits Károly pénzügyi tanácsos urnak valóban csinos zeneszerzeményét először adott elő a zenekar. A Thuma F. által eszközölt „Magyar népdalok” új átdolgozása is nagy tetszést aratott, mindenestre nagyobb, mint multkor. — A városi zenekar a szerdai casinó estélyen is adott elő néhány művészi koncertdarabot, melyek általános tetszésben részesültek. Ismerve a jeles zenekart, annál feltünőbb és érthetlenebb előttünk azon panasz, melyet többen a tánczdarabok „tactus”-a ellen tesznek. Vajjon hol lehet a hiba? Aligha a zenekarban, hisz annak tagjai gyakorlott művészek.

Éretlen gyümölcs. Szerdán délután és Csütörtökön reggel összesen 3 kocsis és 20 kosár éretlen szilvát és körtét foglalt le rendőrségünk. A gyümölcs kiválogatván, fele teljesen éretlennek találtatott és elkoboztatott. Rendőri felügyelet mellett a városi gyepterületi lak helyiségében el fog ásatni.

Korán kezdte. Schneller Pál alig 14 éves, már is az egyes boltokból több súlymérteket, egyik lakónőtől pedig mintegy 60 liternyi kukoricát lopott, mit potom áron Dolák Mihálynak és nejének adott el. A károsult kukoricájának fogytát észrevevén, figyelmessé lón, a fiut rajta kapta a lopáson s az így a rendőrség kezébe került.

Rendőri hír. Kedden és Szerdán 29 (huszonkilenc) csavargó fogatott be Pécs városában.

Ne szólj szám, nem fáj fejem. Weber Mária szakácsnő volt a tisztí kámban és ezen minőségben néha-napján kedvét találta az ivásban és koresmázásban. Legközelebb a kalvária-koresmában mulatván, nyelve a bor hatása alatt megdőlött s oly nyilatkozatokat tett, melyek őt igen gyanus szímben tündették fel. Ennek következtében a rendőrség nála, lakásán megjelent, azonnal bevallotta, hogy 6 húzamosabb idő óta a kámból 15 kínazust kanalat, 6 villát és 2 kést el tulajdonított, melyeket készségesen elő is adott. A rendőrség a lopott tárgyakat magához vevén, az esetről tudosítá a kámb kezelőjét, ki a nála elkövetett lopásról csak a rendőrség ezen jelentése folytán értesült. Az elloptott tárgyakért még nem jelentkeztek.

Harkányban hétfőn éjjel 11 órakor tűz ütött ki. A tüzlármára felriadt fürdőközönség meggyugvással tapasztalta, hogy Harkányban nincsenek híjával vállvetett segítségnek, mert a tűz csakhamar ellojtotott és localisálott. Egy szalmakazal és egy ház esett a lángoknak áldozatul. Boszuálló kéz művének tartják. A tettesnek eddig nincs nyoma.

Harkányon a fürdő vendégek száma augusztus 13-ig 1461, az áttutazó vendégek 4409 személy.

A siklósi nagyszonszónapi országos vásár a tropikus hőség és annak dacára, hogy ugyanekkor Duna-Szekcsőn, Sellyén, Pécsváradon, Berkenin és Nasiczán is volt vásár, igen látogatottnak volt mondható. Nagy kínálat mellett a kereslet, ha nem is épen lanyhának, de mégis kevésbé élénknek jelezhető, mit az is igazol, hogy a Szt-Háromság vásár-

kor kerek 1500 darab vétett-adatott lóban és marhában, ezuttal 1086 darabra szorított. Szarvasmarhában, kiválóan a jobb husu anyag talált elég hálás vevőkre, míg a soványabbal az ár nem tudott a közönszerűig sem emelkedni. A sertések ára szintén nyomott volt. Juhot néhány száz darabot hajtottak és vettek. A harmadnap ruhavásár elég jó vételkedv és kellemes, borús idő mellett — egy-két kisebb rendőri kihágástól eltekintve — a legszebb rendben folyt le.

Jégeső. Emeltettük már, hogy nagy jégeső pusztított f. hó 8-án d. u. 3—4 óra közt Fazekas-Boda, Szébény, Keskend és P-Lak községek hatáiraiban. Kivált a két utóbbi nagy kárt szenvedett, a szőlők és a tengeri majdnem egészen tönkre tétettek. A zivatar közel $\frac{3}{4}$ óráig tartott, a jégdarabok mogoró, sőt diónagyságúak is voltak.

Czigány-geographia. Ó-Szalónakon egy határbeli községről folyt a vita, vajjon még Vashoz tartozik-e, vagy már Stajerföld? Egy odaváló cigány oldotta meg a kérdést. Azt mondta ugyanis, hogy ezt a vitás kérdést legjobban meglehet fejteni, ha valaki odamegy lopni és meghagyja magát fogni. Ha a csendőrség Szombathelyre hozza, úgy Vas megyéhez, ha pedig Grácba viszi, hát Stajrországhoz tartozik. (Vasm. Lapok).

Dijasással és gazdasági gép-vásárral egybekötött szarvasmarha- és sertésenyészálát-vásár Budapesten 1884. évi szeptember hó 20., 21. és 22. napjain. I. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter a szarvasmarha- és sertésenyészált előmozdítása érdekében Budapesten f. év. szeptember hó 20., 21. és 22. napján szarvasmarha- és sertésenyészálát-vásárt tart. II. A vásár és kiállítás rendezésére egy vásár-rendező-bizottság alakított, mely Budapesten, a Köztelken székel. A vásár Budapesten, a fővárosi marhavásártól tartatik. III. A vásár szeptember hó 20., 21. és 22. napján minden reggel 10 órakor kezdődik és délután 6 órakor végződik. IV. A vásárra bocsátatnak a korra való tekintet nélkül: A) Szarvasmarha: bika, bikaborjú, üsző és üszőborjú. I. Magyar. II. Nyugati fajták. B) Sertés: kan, kocsa. I. Hazai. II. Nyugati fajták. Magyarországi kiállítók által külföldről vett vagy külföldi tulajdonosok birtokában levő állatok is vásárra bocsátatnak, a díjakra azonban külföldön nevelt állatok csak az A) I. és A) II. alatti csoportokban versenyezhetnek. Hízalt vagy tenyésztési célokra már nem alkalmas állatok a vásárra nem bocsátatnak. V. A vásárra bejelentések a vásárrendező bizottság által szétküldött, illetőleg attól nyerhető bejelentési minták felhasználásával, két példányban, legkésőbb augusztus 27-ig bezárólag, a vásár-rendező-bizottsághoz címzelve, a Köztelekre küldendők. Minden bejelentéshez a tenyészet egészségi állapotát igazoló egészségi bizonyítvány csatolandó. Az állatok szállítására néve a vasutak kedvezményeket engedélyeztek. Az erre jogosító igazolványok a vásár-rendező-bizottság által a bejelentőknek megküldetnek. VI. A bejelentett állatok előbb, mint szeptember 19-én reggel, el nem fogadtatnak, de szeptember hó 19-én estig okvetlenül beállítandók. Az állatok Budapestre érkezés után azonnal a kiállító megterhelhetése nélkül újból állatorvosilag megvizsgáltatnak, s ha betegnek találtatnak, a budapesti állatorvosi tanintézetnek adatnak át orvoslás végett. VII. Az állatok a vásár utolsó napja, szeptember hó 22-én délutánig a vásárról elvinni nem szabad. VIII. Az állatok takarmányozásáról és ápolásáról a kiállítók gondoskodnak. Intézkedés történend a végre, hogy a szükséges takarmány és alomszalma mérsékelt s a vásártérn közézteendő árakon, a vásártérnen helyben kiszolgáltatassék. IX. A vásárra hozott tenyészállatok állása felett azok ára is kiteendő, s az a bejelentési íven is megemlítendő, hogy az ár a katalógusba felvehető legyen. X. A kitett áron az állat az első jelentkező vevőnek mindenestre eladandó és több árverésre nem bocsátható. XI. Ha valamely állat tényleg eladatott, a történt eladás a vásár-rendező-bizottságnak a helyszínen levő

irodájában azonnal bejelentendő, s a vevő nevével együtt az állás-táblán feljegyzendő. XII. A vásár utolsó napja, szeptember hó 22-ikén reggeli 10 óráig el nem kelt állatok, az nap árverésre bocsátatnak. A kiállítási ár a tulajdonos által határozatik meg, mely ár azonban a bejelentett eladási árnál nagyobb lehet. Ha a kiállítási árón felül ígérnek, eladó tartozik az állatot átadni. XIII. A jeles állatok díjazása czéljából az e czélra felkért országos gazdasági egyesület közbejöttével két bíráló bizottság alakittatik, egyik a szarvasmarhák, másik a sertések megbírálására. XIV. Mindkét jury szeptember hó 20-án kezd meg működését, és az nap be is fejezi — úgy, hogy szeptember hó 21-én reggel 10 órakor már a díjazott állatok állása felett a díjak jelezhetők legyenek. XV. A díjazott állatok elvezetése mellett a díjak kihirdetése és kiszolgáltatása szeptember hó 21-én déli 12 órakor történik. XVI. A földmívelési miniszter által adományozott díjak a következő osztályokra tüzetni ki. A) szarvasmarha. I. Magyar fajta. Bika: 1. díj 100 darab 10 frankos arany. 2. díj 40 darab 10 frankos arany. 3. díj 20 darab 10 frankos arany. Bikaborjú: 1. 10 drb 10 frankos arany. (1 éves korig) 2. díj 5 darab 10 frankos arany. Tehén: 1. díj 50 darab 10 frankos arany. 2. díj 20 darab 10 frankos arany. 3. díj 10 darab 10 frankos arany. II. Nyugati fajta. a) Berni simmenthali (kuhlandi, mariahofi), pinzgau (mölthali, algaui). Bika: 1. díj 80 darab 10 frankos arany. 2. díj 40 darab 10 frankos arany. 3. díj 30 darab 10 frankos arany. 4. díj 10 darab 10 frankos arany. Tehén: 1. díj 50 darab 10 frankos arany. 2. díj 20 darab 10 frankos arany. 3. díj 10 drb 10 frankos arany. Bikaborjú: 1. díj 10 darab 10 frankos arany. 2. díj 5 darab 10 frankos arany. b) Egyéb kulturfajták és keresztezések, 1 darab bikára 30 arany. 1 darab tehénre 20 arany. B) Sertések I. Hazai kondor sertés. a) szőke: kan I. díj 20 darab 10 frankos arany. 2. díj 10 darab 10 frankos arany, kocsa I. díj 15 darab 10 frankos arany. 2. díj 8 darab 10 frankos arany, b) fekete: kan I. díj 20 darab 10 frankos arany, kocsa I. díj 15 darab 10 frankos arany. II. Nyugati fajták. kan I. díj 20 darab 10 frankos arany, kocsa I. díj 15 darab 10 frankos arany. XVII. Valamennyi díj csupán absolut becsű állatoknak adható ki. XVIII. A pénzbeli díjak mellett oklevelek is adatnak, melyeken a jutalomdíj megemlitve van. XIX. Pénzbeli díjakon kívül elismerő oklevelek adatnak. XX. A vásár látogatása díjmentes. — Függelék. A m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által f. évi szeptember hó 20., 21. és 22-én rendezendő tenyészmarha- és sertésvásárral egybekapcsolot nemzetközi gép-vásár tervezete. I. A nemzetközi gépvásár czélja, egyrészt a gazdaközönségnek alkalmat nyújtani arra, hogy magát a gazdasági gépgyárgyártás terén felmerülő újabb szerkezetű gépekre nézve könnyű módon tájékozhasssa, másrészt a gépgyárosoknak módot nyújtani arra nézve, hogy tökéletesített gyártmányukat a gazdaközönségnek bemutathassák. 2. A gépvásáron részt vehet bármely bel- és külföldi gyáros a mezőgazdasági termelés czéljaira szolgáló mindennemű gépekkel és eszközökkel, ha a gépvásár rendező bizottságtól nyert szabályszerű bejelentési íven megjelenési és □ méterenkinti térigényét augusztus hó 31-ig a rendező bizottságnál (Budapest, Köztelek) bejelenti. 3. Az igénybe veendő sárterület minden □ méterje után 1 ftt térdij előlegesen fizetendő. 4. A gépvásárra bejelentett gébek és eszközök, szeptember 18-án déli 1 órától szeptember 19-iki délután 6 óráig a vásártérnen kijelölt helyre szállítandók. Ezenül érkező gépek visszatartásitnak. A gépek elszállítása a vásártérrel szeptember 22-én délután 1 órakor kezdhető meg, és szeptember 23-án estig okvetlenül eszközöndő. 5. A vásáron tett eladások a vevők nevének és a gép árának megemlítésével a rendező bizottságnál bejelentők. Földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium.

Irodalom.

Brockhaus Conversations-Lexiconjának

új 13-dik kiadásában a hetedik kötet is megjelent. E kötet Ford egész Gewindebohrer-ig terjedő cik-
leket tartalmaz és pedig a benne előforduló cikkek
száma 8842 tehát kétszer annyi, mint a mennyit a
7-ik kötet az előző 12-ik kiadásban tartalmazott. A
cikkek közül különös megemlítést érdemel Francia-
ország, annak történetéről, földrajzáról, statisztikájá-
ról és népességi viszonyairól teljes és kimerítő képet
ad; azonkívül a különös cikkekben a francia
akadémia, francia művészet, francia irodalom,
francia bölcsezet, francia jog, francia forradalmi
háborúk, francia nyelv és a francia nép a leg-
különfélébb oldalakkal tárgyalatik. Hogy mily tel-
jeséggel vették fel a culturélet minden terein elő-
forduló új jelenségek, és hogy milyképen lettek fel-
dolgozva, mutatják nevezetesen a következő cikkek:
légszuszvillagítás, gázergőgép, fogházügy, titkos szerek
(öt hasábbá ezek előadására és valóságos értékük
további alkatrészeik előadatnak, valójában igen
érdemes munka!) továbbá az összes létező tudomá-
nyos társulatok, azok közlönyei, táboriari mappák,
genfi conventio, ipartársulatok, ágyuk, közegészség-
ügy és ipartörvényhozás. A szöveggel szerves össze-
fűgésben vannak nemcsak a csatolt képek és rajzok,
hanem a hozzá adott 16 különös mappa és tábla,
a melyek a modern technika értelmében készültek.
Ezen kötet is igazolja a kritika és a közönség által
egyhangulag adott azon ítéletet, hogy a Brockhaus
Lexicon tizenharmadik kiadása, tekintve belső tartal-
mát, fényes és kellőmies kiállítást, megérdemli, hogy
minden művelt körben, minél szélesebb elterjedést
nyerjen.

Pálmalomok cím alatt egy diszes ki-
állítású kis kötet apróságot van szándékom-
ban közre bocsátani Pálmai Ilkáról, a nép-
színház bájos divájáról, a magyar színművészet
egyik legragyogóbb csillagáról. Meglehet, hogy
nem fogok sok újat írhatni; meg lehet, hogy
sokan vannak, kik előtt az elmondandók nagy
része nem lesz egészen ismeretlen; reményilem
azonban, hogy mindig elég érdekes és elég
— a nagyközönség előtt ismeretlen — ada-
tot fogok felhozhatni nagy művésznőnkől. A

fűzet a művész arczképével is díszítve lesz
és előfizetési ára 60 kr., díszkötésben 1 frt,
melynek szíves beküldését hozzá Szombat-
helyre kérem. Gyűjtőimnek minden nyolcz
előfizető után egy diszpeldányival szolgálók.
Magamat az érdeklődő n. é. közönség szí-
ves pártfogásába ajánlva, vagyok Szombat-
helyen, 1884, augusztus 1-én. Tisztelettel
Kárpáti Manó.

Assicurazioni Generali. 1884-ik évi július
hóban az életbiztosítási osztálynál 542 ajánlat
1.640.458 frt 51 krnyi biztosítási összeg erejéig nyuj-
tatott be és 441 kötvény 1.393.472 frt 51 kr. bizto-
sítási összegre állított ki. F. é. január 1-seje óta
3257 ajánlat 9.928.382 frt 49 krnyi biztosítási összeg
erejéig nyujtatott be és 2663 kötvény 8.063.366 frt
19 kr. biztosítási összegre állított ki, a múlt év-
ben kiállított 8.103.653 frt 70 kr. biztosítási összegre
szóló 2545 kötvény ellenében. 1884. január elseje óta
bejelentett károk összege 719.762 frt 82 kr-ra rug.

Az életbiztosítási osztály kimutatott biztosítási
állománya 1883. december hó 31-én 77.246.710 frt
04 kr. tőkét és 202.955 frt 88 kr. járadékot tett ki.
39105 kötvényre, a mire készpénztartalékban 17.199.580
frt 51 kr. volt tartva. Az 1883. évben kiírt kár-
rok az életbiztosítási osztály részéről 1.149.501 frt
74 krt tettek ki s az összes ágazatoknál a társulat
alapítása óta (1831) az évenkénti kimutatások szerint
fizetett károk 169.785.742 frt 38 krt tesznek ki.

Főügynök Pécsen

Ullmann M. Károly.

325

MENETREND.

A Budapest-pécsi vasut.

Nappali vonatok:

Pécsről indul 11 ó. 05 p. d. e.
Budapestre érkezik 8 ó. 18 p. este.

Budapestről indul 8 ó. 15 p. reggel
Pécsre érkezik 5 ó. 35 p. este.

Éjjeli vonatok:

Pécsről indul 6 ó. 10 p. este.
Budapestre érkezik 6 ó. 20 p. reggel
Budapestről indul 7 ó. 45 p. este.
Pécsre érkezik 9 ó. 37 p. d. e.

A Mohács és Pécs közli vasuton.

Mohácsról Pécs felé indul reggel 5 óra 15 perc.
d. e. 10 órákor.
d. u. 3 „ 15 „
Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 10 perc.
d. e. 11 „ 17 „
este 7 „ 37 „

A személyszállító- és póstahajók a Dunán következő-
leg közlekednek:

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra naponta déli 12 órákor.
Mohácsról Budapestre naponta 1 órákor déiben.

Póstahajók:

Budapestről Mohácsra naponta esti 11 órákor.
Mohácsról Zimonyba naponként 8 óra 15 perc. reg.
Mohácsról Orsovára — Galacra szerdán, pé-
nteken és vasárnap 8 óra 15 p. reggel.
Mohácsról Budapestre naponként 2 órákor reggel.

Szerkesztő üzenete.

U. B. Köszönjük. Ámbár már nem egészen
újtság előttünk. Kívánságát megteszszük.

B. A. Ilyennek óhajtanánk a viszonyt minden
vidéki levelezőnkkel. Üdvözlét.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos
Fekete Mihály.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba
kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-
félnek külön lakoziméval is el vannak
látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a
kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra
is pontosan válaszolunk; ha a válasza
szükséges póstabélyeg beküldetik.

Pince kerestetik ezer akóra, bő-
vebb tudósítás Seitzovsky-tér 12. (rég
szám alatt.

Egy öt év óta játszott jó kar-
ban levő gordonka 15 frtért eladó.
Bővebbet a kiadóhivatal.

Tanoncz egy helybeli fűszer-
kereskedésben felvétetik. Bővebbet
a kiadóhivatalban. 713

Kerestetik egy tevékeny fiatal
ember, a ki magát helybeli ügy-
nöknek akarja kiképezni, egy jól
bevezetett házi cikik eladására,
csekély fizetést és magas jutalékot
(Proviziót) szerezhet. Bővebbet a
lap kiadóhivatalában. 702

Egy földszinti ház
szigeti városrészt Klimó utcában jutányos
föltételek mellett eladó. Hol? megmondja
a kiadóhivatal. 781.

A nagy Skokói hegyben egyik
a legszebb és legjobb szálló nagy
emeletes présházzal, 800 akóra
való boltozott pinczével, egész fel-
szereléssel és 300 akóra becsült
idei termésrel együtt, kedvező fel-
tétel mellett, szabad kézből el-
adó. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Uri házból való egy-két iskolás leányka
egy előkelő háznál teljes ellátásra fel-
vétetik. Bővebbet a kiadóhivatal. 784

Nyolcz hold szántóföld egy
tagban, a pécsi határban, a városzhoz
közel, a szigeti ország-ut alatt ju-
tányos áron eladó, vagy haszonbérbe
vehető. 161

Egy józan erkölcsű megbízható
fiatal ember, német magyar írástudó,
alkalmazást keres, házimesternek, munka
felügyelőnek, pénzügyedőnek magtárolnak
vagy ezekhez bármilyen hasonlóan, kívá-
niasz száz frt biztosítékot adhat. Bő-
vebbet a lap kiadóhivatalában. 767

A pécsi egyesült külváros takarékpénztár

részéről közhirre tétetik, hogy nagyobb összegű és legalább egy évre elhelyezendő betétek után

5% kamatot,

kisebb összegű vagy rövid időre elhelyezendő betételek 4½% kamatot nyújt a betevőknek és ezen felül

a kamat-adót sajátjából fizeti.

Pécssett, 1884. évi Augusztus hó 7-én.

Az igazgatóság.

Somogyi kőszén.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy az elismert legjobb minőségű KOCH FERENCZ-féle somogy-bányai kőszén pontos házhoz szállításának megkönnyítése céljából a következő üzlethelyiségekben eszközölhetők a megrendelések;

Szigeti külváros:

Práger János vegyeskereskedőnél országot 80. szám
Böhm C. F. a „Magyar Koroná”-hoz.
Schneider Károly Árpád-utca 39. szám.
Koch-féle kőszén-raktár siklósi országot 12. sz.

Budai külváros:

Lill János sörfőzde-utca 63. sz., a Scholz-féle söresarnok mellett.
Böhm Ferdinand a „7 fejedelem” épületében.
Razgha Rezső pálya-utca 61. szám.

Belváros:

Steinberger J. Nepomuk-utca 21. sz., a főpostával szemben és az alulirotnál.

A megrendelések az azt követő napon a legpontosabban esz- közölhetnek.

Á r a k :

Rostált darabszén métermázsája 0-88 frt, azaz 5 kosár 2-20 frt.

Kézzel válogatott darabszén 1-00 „ „ 5 „ 2-50 „

Kiváló tisztelettel maradtam

Kindl Ferencz.

Nepomuk-utca 33-ik szám.

Dömel Nándor

hirdető, tudakozó és szolgálatközvetítési
ügynöksége Pécsen, József-utca 21. szám.

Egy 35 éves férfi ki több helyről igen jó bizo-
nyítvánnyal bir, mint felügyelő
úrasági — vagy iroda-szolgá helyben vagy vidékre ajál-
kozik. Ha követeltetik 100 frt óvadék összeget tesz le.

Egy családós ember mint felügyelő keres helyet.
100frt óvadék összeget tesz le.

Több ház és szőlő kerestetik megvételre, vala-
mint jutányos eladásra is.

Egy 30 éves magyar nő a ki háztartás minden
nemét érti, mint gazdasá szony
vagy kulcsárnó helyben vagy vidékre ajálkozik.

Egy gazdasági hivatalnok alkalmaszást
keres.

Egy okl. tanítónő, aki magyar és német nyelvre
képesített, ajánlja magát kü-
lön órák adására háznál vagy saját lakásán.

Férfi és nőcseléd azonnal elhelyeztet-
nek. Bővebb értesítés
nyerhető Dömel Nándor ügynökségénél, ki egyuttal
szobafestői és mázolói üzletet is bátorodik ajánlani.

757

Mint elsőrendű 5%-al kamatozó papirt
ajánlom a

Pesti magyar kereskedelmi Bank 5% zálogleveleit.

Résztvénytőke	5.000,000
Tartalékalap	370,000
Biztosítéki alap	500,000
A jelzálogok értéke	42.000,000
Az összes biztosíték értéke	47.870,000
A kibocsájt. zálogl. összege	11.500,000

A záloglevelek biztosságához tehát kétely sem fér.

Ezen, tőkebefektetésre kiválóan alkalmas értékpapirt
pontosan a napi árfolyamon
adom minden költség vagy jutalék felszámítása nélkül.

Ullmann M. Károly,
bank és váltóüzlete Pécsen.

767

Első magyar nemzetközi szabadalmi iroda

Budapest, Kigýó-utca 1. szám.

A világnak ezen legolcsóbb szabadalmi irodája elvállalja
szabadalmak kieszközölését a föld bármely államában, kezessé-
get vállal ugy a bel- mint a külföldi szabadalmaknak gyors
és pontos kézhezjuttatásért, elvállalja továbbá szabadalmak-
nak és esetleg még nem szabadalmazott találmányok a bel- és
külföldön való értékesítését, védjegyek kieszközölését, kiállítók
képviselését az 1885. országos kiállításon.

Ajánlja továbbá Remington-féle amerikai író-gépeit, az
ujkornak ezen legbámulatosabb találmányát: a rajta eszközölt
írás bármely nyomtatvánnyal versenyez; a munkát a rendes
írásnál négyszerte rövidebb idő alatt végzi. Egy teljesen felsze-
relt író-gép ára 285 forint.

Távirati cím: Szabadalmi Iroda Budapest.

Ház- és szőlőeladás.

Pécsen, a budai külváros vásártér 29. sz. alatti

Bors-féle ház

sütődével, több bolttal és megfelelő lak és üzleti helyiségekkel,
nemkülönbben egy a Meszes hegyben fekvő

szőlő

szabad kézből eladó.

— A sütőde október 1-től haszonbérbe is vehető. —

Bővebb értesítést ad:

Dr. Bors Emil
Pécsen.

Kellemetlen szájszag
és fogfájás ellen.

Érdem-éremmel kitüntetett

SCHULHOF KÁROLY ROBERT,

Manchesteri lakos által feltalált

és

osztrák csá-
szári kizáro-
lagos
magyar kir.
szabadalmat
nyert

SZOPIANA-SZAJSEZ.

Hatása:

1. Szopiana-szajszesz a száji- és orr-
üregnek (odvas vagy műfogak, dobány-
zás vagy bármí más okból eredő) minden
bűbét nyomtatannal eltávolítja.
2. Erősbíti a petyhűt foghúst é
az ingó fogakat, az utóbbiaknak vissza-
adja természetes fehér színüket, meg-
gátolja a fogkő képződését, védi a fo-
gak szomanczát és óv a fogfájás ellen.
3. A száji- és orrüreg mindennemű
súlyos (skorbutikus) bántalmait gyógyítja,
űdíti és pirostja a foghúst és edzi a
nyálbártyát.
4. A már létező fogfájást elávo
lítja, ha a fájó fog husa pár cepp-
vizzel nem elegyített szajszesz-
szel megdörzsöljük.
5. Diphtériis és más torokbajoknál
igen sikeres gargalizáló szer.

Ara kicsinyben egy üvegnek
1 frt 25 kr. o. é

Raktárak: Sípőze Irtán gyógyszer-
részénél Pécsen, Török József gyógyszer-
részénél Budapest és minden nagyobb
vidéki gyógyszerárban. Biró János gyogy-
szerész úrnál Kolozsvárt.

Főraktár:

Dr. Schulhof Adolf
urnál Pécsen.

Több mint 800 ellismerő bizonyítvá-
nyok orvosi tekintélyekről elomiat-
hatók.